

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

(hierna: de vreemdeling),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Assen, (hierna: de rechtbank) van 8 april 2010 in zaak nr. 10/10419 in het
geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie (hierna: de minister).

1. Procesverloop

Bij besluit van 10 maart 2010 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 8 april 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 april 2010, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. W.M.P. van Gemert, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

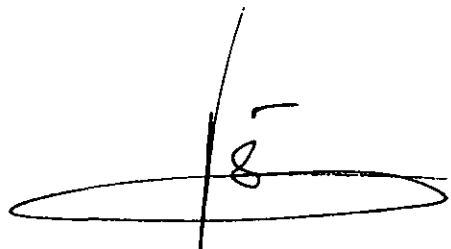
w.g. Van Gemert
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 28 april 2010

243-617.

Verzonden: 28 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser

19. MAA. 2010 9:26
10/03 2010 WUX 17129

CIV. HAARLEM 023-5126678
0582991300
FAX 059
0582991300
05998222394

LEXX ADVOCATEN

NR. 6829 P. 6/8
PAG. 0.
14012

Ontvangen d.d.

18 MRT 2010

Op aai maatschappij
vreemdeingenzaker:
in Haarlem

Postadres Postbus 688
9700AN GRONINGEN

• Groningen

Regio Groningen
Korpsonderdeel 1 Unit Vreemdelingenpolitie
Behandeld door B.G. Niemeijer
Telefoon 050 - 587 55 55
Fax 050 - 587 54 08
V-nummer / Zaak / Zaak - 11/02/2010
Datum 10/03/2010
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Berend Geert Niemeijer, brigadier van het regionaal politiekorps Groningen,
belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de
uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Sovjetunie
Nationaliteit(en) : Georgië, Burger van
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de
Vreemdelingenwet 2000 (aanvraag verblijfsvergunning).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen
zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het
feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het
vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Geen middelen van bestaan: Uitvoering van buitenlandse verdragen (verdrag van Dublin):
Bijzondere aanwijzing minister.

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Ter Apel
Datum : 10/03/2010
Tijd : 13:40 uur.

19. MAI 2010 9:27
10/03 2010 WOB 17129

CIV. HAARLEM 023-5126678
0582991300
FAX 059
0582991300
05998222394

LEXX ADVOCATEN

NR. 6829 P. 7/8
PAG. 8
WUB

Ontvangen d.c

18 MRT 2010

Centraal Intakebureau
vreemdelingenzaken
Haarlem

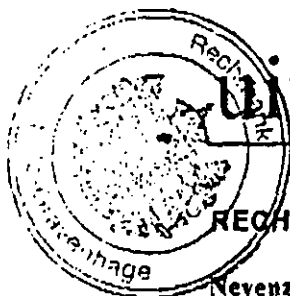
De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de brigadier,
B.G. Mameijen

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal-Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

Uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Assen

Sector Bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 10/10419 VRONTN S4

Uitspraak van 8 april 2010 op het beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), toegepast ten aanzien van de vreemdeling genaamd althans zich noemende:

geboren
van Georgische nationaliteit,
IND-dossiernummer: 1003.05.1238,
V-nummer:
eiser,
gemachtigde: mr. H.T. Gerbrandy, advocaat te Leeuwarden,

tegen

de Minister van Justitie, voorheen de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. D.A. Riezebos,
ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst van het Ministerie van Justitie.

Procesverloop

Bij besluit van 10 maart 2010 is eiser op de voet van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 in bewaring gesteld.

Eiser heeft op 18 maart 2010 beroep ingesteld tegen dit besluit waarbij is verzocht om opheffing van de bewaring onder toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van 1 april 2010. Eiser is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. D. de Vries, kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was tevens aanwezig een tolk in de Georgische taal.

Overwegingen

Verweerder heeft ingevolge artikel 48, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, op 10 maart 2010 te Aanmeldcentrum Ter Apel aan de Korpschef van de politieregio Groningen de aanwijzing gegeven om eiser in bewaring te stellen nu verweerder bij eiser onttrekkingsgevaar aanwezig acht, in verband met een overdracht aan Polen in het kader van de Verordening van Dublin. Voorts acht verweerder de openbare orde in het geding nu verweerder is gebleken dat zich in korte tijd veel Georgische asielzoekers in Nederland hebben gemeld voor asiel, die veelal in andere landen reeds asiel hebben aangevraagd.

Zaaknummer: AWB 10/10419 VRONTN S4

2

Beoordeeld dient te worden of de toepassing of de tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met de wet dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

De rechtbank overweegt als volgt.

De procedure leidend tot het besluit tot oplegging van de maatregel is in overeenstemming met de wettelijke vereisten. De bewaring is niet op die grond onrechtmatig.

De rechtbank stelt vast dat eiser niet rechtmatig in Nederland verblijft, zodat eiser valt onder de in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, Vw 2000 genoemde categorie vreemdelingen. De maatregel berust aldus op de juiste grondslag.

Verweerder heeft vastgesteld dat eiser niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000, terwijl eiser tevens geen vaste woon- of verblijfplaats en geen middelen van bestaan heeft. Voorts heeft verweerder aan de bewaring ten grondslag gelegd dat uitvoering wordt gegeven aan het Verdrag van Dublin. Deze gronden zijn door eiser niet betwist. Ten aanzien van de aan de bewaring ten grondslag gelegde aanwijzing van de Minister om eiser in bewaring te stellen, is namens eiser betoogd dat genoemde aanwijzing niet op eiser van toepassing is omdat in de betreffende brief van 10 maart 2010 ten onrechte is opgenomen dat eiser de behandeling van zijn asielaanvraag niet zou hebben afgewacht, terwijl eiser twee keer een afwijzende beschikking heeft gekregen. Voor zover de rechtbank van eiser moet aannemen dat hij reeds twee maal een negatieve beschikking heeft ontvangen in Polen, betekent deze omstandigheid niet dat verweerder de opgelegde aanwijzing niet aan de maatregel ten grondslag heeft kunnen leggen, nu het hier naar het oordeel van de rechtbank geen dragende overweging voor de opgelegde aanwijzing betreft. Van discriminatoire gronden in verweerders brief van 10 maart 2010 is de rechtbank, anders dan namens eiser is gesteld, niet gebleken. Gelet op het voorgaande kan het standpunt van verweerder, dat er aldus vrees voor onttrekking aan de voorgenomen uitzetting bestaat, de rechterlijke toets doorstaan.

Voorts overweegt de rechtbank dat in paragraaf A6/5.3.3.6 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (hierna: Vc 2000) het beleid van verweerder wordt weergegeven ten aanzien van het opleggen van de maatregel van bewaring bij zogeheten Dublinclaimanten. Uit voornoemde paragraaf blijkt dat het mogelijk is om een zogeheten Dublinclaimant op grond van artikel 59, eerste lid, Vw 2000 of artikel 59, eerste en tweede lid, Vw 2000 in bewaring te stellen. Voor de toepassing van deze bewaringsgrond is het noodzakelijk dat er een belangenafweging plaatsvindt. Bij overname- en terugnameverzoeken is de belangenafweging in beginsel al gegeven, nu de betrokken vreemdeling reeds eerder is vertrokken uit de lidstaat zonder af te wachten welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van zijn asielverzoek (overname), dan wel uit de lidstaat is vertrokken die zich reeds verantwoordelijk had verklaard voor de behandeling van zijn asielverzoek (terugname). Het gegeven dat er gevaar bestaat dat de vreemdeling zich zal onttrekken aan het toezicht voordat de overdracht geëffectueerd kan worden, is dus in beginsel altijd aanwezig bij Dublinclaimanten. Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiser geen bijzondere omstandigheden naar voren gebracht die leiden tot het oordeel dat voormeld beleid in het geval van eiser niet toepasbaar zou zijn. Eisers opmerking ter zitting dat hij gescheiden is van zijn familie en dat hij niet van plan is om te vluchten, maakt voorgaande niet anders.

Zaaknummer: AWB 10/10419 VRONTN S4

3

De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder zich terecht op het standpunt heeft gesteld dat verweerder voldoende voortvarend aan de uitzetting werkt. De rechtbank neemt daarbij in aanmerking dat, nadat eiser op 10 maart 2010 in bewaring is gesteld, uit de door verweerder overgelegde stukken blijkt dat verweerders unit Dublin op 16 maart 2010 het dossier van eiser heeft ontvangen met het verzoek om voor eiser een claimverzoek Polen te verzenden en dat voornoemd verzoek op 23 maart 2010 naar Polen is verzonden. Op 26 maart 2010 is door de Poolse autoriteiten vervolgens een claimakkoord afgegeven. Ten aanzien van eisers stelling dat 13 dagen voor het indienen van een claimverzoek erg lang is, overweegt de rechtbank dat hoewel het traject naar de indiening van de Dublinclaim op onderdelen sneller had gekund, niet kan worden geconcludeerd dat verweerder onvoldoende voortvarend aan de uitzetting van eiser werkt.

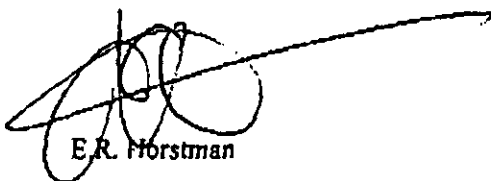
Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de maatregel van bewaring als bedoeld in artikel 59 Vw 2000 niet onrechtmatig is. Het beroep dient ongegrond te worden verklaard. Het verzoek om schadevergoeding dient derhalve te worden afgewezen.

Bestlissing

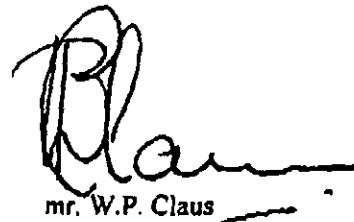
De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. W.P. Claus, rechter, bijgestaan door E.R. Horstman, griffier.

E.R. Horstman

mr. W.P. Claus

In het openbaar uitgesproken op 8 april 2010.

Tegen deze uitspraak staat op grond van artikel 95 Vw 2000 hoger beroep open op de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (adres: Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage). De termijn voor het instellen van hoger beroep bedraagt één week. Naast de vereisten waaraan het beroepschrift moet voldoen op grond van artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht (zoals het overleggen van een afschrift van deze uitspraak) dient het beroepschrift ingevolge artikel 85, eerste lid, Vw 2000 één of meer grieven te bevatten. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op:
- 8 APR 2010

VOOR AFSCHRIJF CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 'S-GRAVENHAGE

LEXX Leeuwarden
Attorneys at law / Advocaten

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
15 APR 2010	
ZAAKNH.	
AAN:	V/3
BEHANDELD. DD:	PAR:

Aan de Voorzitter van de Afdeling
Rechtspraak Raad van State
Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG
Hoger beroep vreemdelingenzaken

Per fax: 070 - 365 13 80

Leeuwarden, 15 april 2010

Inzake :
Nationaliteit : Georgische - geboren
Doss. nr. : 1003.05.1238
V-nr.
Onze ref. : HG101041

Westersingel 28
8913 CL Leeuwarden
Tel: (+31) 058-2998181
Fax: (+31) 058-2991300
www.lexxadvocaten.nl

Advocaten:

mr. drs. M.R. van der Pol
M (+31) 06-50637223
E vdpoi@lexxadvocaten.nl

mr. D. de Vries
M (+31) 06-506425113
E devries@lexxadvocaten.nl

mr. F.H. Oort
M (+31) 06-46600741
E gort@lexxadvocaten.nl

mr. H.T. Gerbrandy
M (+31) 06-43444839
E gerbrandy@lexxadvocaten.nl

mr. G.J. van Kammen
M (+31) 06-51748770
E vankammen@lexxadvocaten.nl

Geeft te kennen:

APPELSCHRIFTUUR

noemen *appellant*, geboren op van Georgische nationaliteit, verder te

te dezer zake domicilie kiezende te 8913 CL Leeuwarden, aan de Westersingel 28, ten kantore van de advocaat **mr H.T. Gerbrandy**, die te dezer zake door voornoemde cliënt tot bepaaldelijk gevolmachtigde wordt gesteld en als zodanig optreedt om namens voornoemde cliënt een appelschriftuur in te dienen en daartoe derhalve bepaaldelijk gevolmachtigd is;

Appellant komt in hoger beroep tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Assen van 8 april 2010 (Awb 10/10419), waarbij zijn beroep tegen de maatregel van bewaring op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b Vw op 10 maart 2010 opgelegd door

Minister van Justitie voorheen Staatssecretaris van Justitie, hierna te noemen *verweerder*,

ongegrond is verklaard.

Appellant kan zich niet verenigen met de bestreden uitspraak, die hierbij wordt overgelegd (*). Appellant is van oordeel dat de uitspraak onvoldoende is gemotiveerd en dat deze, het hoger beroep gegrond verklarend, dient te worden vernietigd.

Appellant formuleert daartoe de volgende grieven.

Grief 1:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in de vijfde alinea op pagina 2 van de uitspraak:

Voor zover de rechtbank van eiser moet aannemen dat hij reeds tweemaal een negatieve beschikking heeft ontvangen in Polen, betekent deze omstandigheid niet dat verweerder de opgelegde aanwijzing niet aan de maatregel ten grondslag heeft kunnen leggen, nu het hier naar het oordeel van de rechtbank geen dragende overweging van de aanwijzing betreft.

Toelichting grief 1:

De rechtbank ziet met de overweging in de eerste plaats voorbij aan het feit dat appelland zich reeds bij het bewaringsgehoor heeft beroepen op de omstandigheid dat hij niet aan de voorwaarden van de aanwijzing voldoet omdat hij de uitkomsten van zijn procedure in Polen wel heeft afgewacht. Dat dat anders is, is door verweerder niet betwist. De rechtbank had appelland in zijn stelling dienen te volgen en heeft onvoldoende gemotiveerd waarom er een slag om de arm gehouden moet worden met de overweging "voor zover de rechtbank... zou moeten aannemen."

Bovendien bevinden zich in het dossier twee Poolse documenten waarvan is aangenomen dat het de twee negatieve beschikkingen zijn waarover eiser gesproken heeft.

In de tweede plaats overweegt de rechtbank onvoldoende gemotiveerd dat de passage over het niet afwachten van de resultaten van de asielprocedure in Polen geen dragende overweging is. Immers, verweerder gebruikt die passage om het gevaar voor onttrekking dat volgens verweerder in een geval als van appelland een gegeven is nader te motiveren. De aanwijzing ziet op die personen die nog voor de eerste beslissing op de asielaanvraag Polen verlaten en naar Nederland komen om asiel aan te vragen. Gelet op de aard en het karakter van een dergelijke aanwijzing had de rechtbank aanleiding moeten zien te overwegen of het niet strikt voldoen aan de genoemde criteria wel mag leiden tot toepassing van de maatregel.

Grief 2:

Ten onrechte overweegt de rechtbank in de laatste alinea op pagina 2 van de uitspraak:

Naar het oordeel van de rechtbank heeft eiser geen bijzonder omstandigheden naar voren gebracht die leiden tot het oordeel dat voormeld beleid in het geval van eiser niet toepasbaar zou zijn. Eisers opmerking ter zitting dat hij gescheiden is van zijn familie en dat hij niet van plan is om te vluchten, maakt voorgaande niet anders.

Toelichting grief 2:

Met deze bestreden overweging miskent de rechtbank dat de aanwezigheid van appellands familie in Nederland een bijzondere omstandigheid is die dient te worden

beoordeeld in het licht van de belangenafweging en de vraag of verweerder had kunnen volstaan met een lichter middel. Er kan immers in redelijkheid van worden uitgegaan dat appelland inderdaad niet zonder zijn familie Nederland zou verlaten of zich aan het toezicht zou onttrekken. Dat klemt des te meer nu aan het gezin van appelland geen bijzonder vreemdelingentoezicht is opgelegd, terwijl zij aan dezelfde criteria als appelland voldoen.

Grief 3:

Ten onrechte heeft de rechtbank in de eerste alinea op pagina 3 van de bestreden uitspraak overwogen dat verweerder voldoende voortvarend aan de uitzetting werkt, in het bijzonder:

Ten aanzien van eisers stelling dat 13 dagen voor het indienen van een claimverzoek erg lang is, overweegt de rechtbank dat hoewel het traject naar de indiening van de Dublinclaim op onderdelen sneller had gekund, niet kan worden geconcludeerd dat verweerder onvoldoende voortvarend aan de uitzetting van eiser werkt.

Toelichting grief 3:

Appelland is van oordeel dat de rechtbank met deze overweging ongemotiveerd voorbij gaat aan de lijn in de jurisprudentie dat een termijn van elf dagen tussen het opleggen van de bewaring en het verzenden van de Dublinclaim nog net als voortvarend kan worden beschouwd. Nu die termijn in deze zaak met twee dagen is overschreden had de rechtbank beter dienen te motiveren waarom die overschrijding niet fataal is.

Immers, het opmaken en verzenden van een claimverzoek is een relatief eenvoudige aangelegenheid waarvoor medewerking van appelland niet noodzakelijk is. Verweerder beschikt over alle benodigde informatie die in een standaard formulier aan het betreffende Dublinland wordt verzonden. Appelland ziet niet in waarom dergelijke handelingen niet binnen elf dagen nadat appelland in bewaring is gesteld hadden kunnen worden verricht. De rechtbank is met de bestreden overweging onvoldoende gemotiveerd aan dat standpunt van eiser voorbij gegaan.

Conclusie:

Gelet op bovenstaande grieven is de uitspraak van de rechtbank Assen van 8 april 2010 Awb 10/10419 onvoldoende gemotiveerd en dient dit hoger beroep gegrond te worden verklaard, het beroep tegen de bewaring alsnog gegrond te worden verklaard en aan appelland een schadevergoeding te worden toegekend voor onrechtmatig ondergane vreemdelingenbewaring.

~~mr H.T. Gerbrands~~
bepaaldelijk gevolmachtigde van appelland